

1905.

№ 7

1905

7

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΟΓΙΑ  
 ΤΟΥ ΑΓΡΙΩΣ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΕΝΤΟΣ  
 ΠΡΩΥΠΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΣ  
 ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ  
 ΘΕΟΔΩΡΟΥ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ

α'

« Αφήστε με, είναι τρομερό  
 Σ' αυτή την ηλικία!! .  
 Φιλιδες με άρπάξανε  
 Κοι σαν άρνι με σφάζανε  
 χωρίς καμμιάν αιτία!

« Τοῦ χάρου ή τόση δύναμις  
 Τὸ γήρας μου φοβήθη!  
 Μόνον ὁ ἄθλιος αὐτός  
 Ποιός ξέρει τίνας μισθωτός  
 Τὸ γήρας δὲ λυπήθη!

« Πόνους αἰσθανομαι φρικτούς  
 Αἷμα πολὺ μὲ πιγίει!  
 Γιατροὶ μὴ μὲ παιδεύετε!  
 Τοῦ κάκου θεραπεύετε  
 Ζωὴ ποῦ θέ νὰ φύγη.

« Ἕλληνας σὰς ἀγάπησα  
 Μὲ σὰς ποτὲ δὲν τᾶχω.  
 Βαρβαρὸν γέρι μ' ἔθαψε  
 Μὰ κάθε Ἕλληνα μ' ἔκλαψε  
 Στὸν κάμπο καὶ στὸ βράχο.

« Τὸ Ἔθνος μας ἠθέλησα  
 Πάντα νὰ μεγαλώσω  
 Οἱ ἔχθροι μας μὲ λυπήσανε  
 Οἱ ἔχθροι μας δὲν μ' ἀφήσανε  
 Κάτι νὰ κατορθώσω

« Λαε μου ἐγὼ δὲν σοῦ ἔφταιξα  
 Ἄν ἔρημον σ' ἀφίνω!!  
 Τώρα βιχθὰ ἀπ' τὰ χῶματα  
 Σὰν χανῆς δικαιώματα  
 Δάκρυα μπρῶ νὰ χύνω.

« Μὲ σκότωσαν, δὲν ἔμιλῶ  
 Δὲν θὰ μ' ἀκούσης ἄλλο!  
 Μ' ἀγάπα τὴν πατρίδα σου  
 Καὶ ἔχε τὴν ἐλπίδα σου  
 Σ' ἓνα Θεὸ μεγάλο.

« Γρηγόρει ἔμως πάντοτε  
 Φοβήσου τοὺς ἔχθρους σου!!  
 Παρέρχονται καιροὶ δεινοὶ  
 Κι ἔχε μεγάλη ὑπομονή  
 Εἰς τοὺς συλλογισμοὺς σου.»

β'

Ἄς κλάψη κάθε Ἕλληνας  
 Τὸν ἔθνικὸ πατέρα!  
 Ἄς πῆ ποῦ ἡ Ἑλλάδα χάθηκε  
 Στὸν ἴδιο τάφο ἐβλήθηκε  
 Μαζὺ μ' αὐτὸν μιὰ μέρα.

Κάθε μας δάκρυ φλογερὸ  
 Στὸν Γέροντα ἄς κυλίση!  
 Νὰ ἰδῆ ἡ Εὐρώπη ἢ σκληρὰ  
 Ὅτι ἀπ' ἐδῶ ἔφυγε ἡ χαρὰ  
 Κι ἔχομε ἐρημοκλήσι.

Ὅτι ἂν φονιάδες βρισκονται  
 Κι αἰτιμοὶ δολοφόνοι  
 Ἐχει ἡ καρδιὰ ἡ Ἑλληνικὴ  
 Ἀγάπη θεὰ ἐδῶ κι ἐκεῖ  
 Ποῦ τήνε θρέφουν πόνοι.

Κλάψτε βουνὰ καὶ λαγαδιές  
 Κλίψτε ἐρημιές καὶ δάση.  
 Ν' ἀκούσουνε στὰ πέρατα  
 Ποῦ ἡ Γῆ γεννάει καὶ τέρατα  
 Γιὰ νὰ γυρίσῃ ἡ πλάσι.

I. ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ.

Αρ. Εισ. 787

VI 306 J 10